

Ooit was het heel mooi wonen in Ter Apel

Gepubliceerd: zondag, 12 april 2026 14:04

inwoners van Ter Apel. Het COA betaalt miljoenen aan dwangsommen, maar voor de

"Het lost niets op aan de veiligheid op straat of het gevoel dat we ons eigen dorp kwijt zijn," aldus een buurtbewoner.

Het is inmiddels een dagelijks schouwspel dat de bewoners van Ter Apel met een mengeling van vermoeidheid en wanhoop gadeslaan.

Terwijl de politiek in Den Haag debatteert over nieuwe wetgeving en instroombeperking, draagt dit Groningse dorp al jaren de last van een falend landelijk asielsysteem. Voor veel inwoners is de grens niet alleen bereikt, maar al lang geleden overschreden.

Hoewel er met de gemeente Westerwolde harde afspraken zijn gemaakt over een maximum van 2.000 bewoners op het terrein van het Centraal Orgaan opvang asielzoekers (COA), wordt deze limiet anno april 2026 nog bijna dagelijks overschreden. Met uitschieters naar boven de 2.200 personen blijft het aanmeldcentrum een overvol knooppunt in een verstopt systeem.

Het COA betaalt miljoenen aan dwangsommen, maar voor de inwoners van Ter Apel voelt dat geld als een pleister op een gapende wond. "Het lost niets op aan de veiligheid op straat of het gevoel dat we ons eigen dorp kwijt zijn," aldus een buurtbewoner.

Wat vaak wordt omschreven als 'overlast' is voor de lokale bevolking een ingrijpende verandering van hun leefomgeving. De kwaliteit van leven is voor velen drastisch gedaald door een opeenstapeling van incidenten:

Lokale ondernemers moeten extra beveiliging inhuren om hun personeel en klanten een veilig gevoel te geven.

De buslijn naar Ter Apel is al vaker het toneel geweest van agressie, wat leidde tot extra inzet van beveiligers en zelfs het overslaan van haltes.

Het voortdurende gevoel van onveiligheid zorgt voor een toename van stress en onderlinge spanningen in de dorpskern.

Ooit was het heel mooi wonen in Ter Apel

Gepubliceerd: zondag, 12 april 2026 14:04

De frustratie in Ter Apel richt zich niet alleen op de overlastgevers zelf, maar vooral op de overheid.

Hoewel er maatregelen zijn genomen, zoals de inzet van mobiele toezichtteams en een versnelde procedure voor kansarme asielzoekers, blijft het dweilen met de kraan open.

De algemene opinie in het dorp is duidelijk: de huidige situatie is mensonwaardig voor de Groningers die recht hebben op een veilig en rustig thuis.

Ter Apel vraagt niet om medelijden, maar om daadkracht. Het dorp heeft laten zien hoe veerkrachtig het is, maar die veerkracht is nu definitief opgebrand.

En dan te bedenken dat nog niet zo lang geleden het heel mooi wonen was in Ter Apel en niemand nog [van omvolking had gehoord](#).